

HALLETOREN, De, verscheen maandelijks te Brugge van 30 augustus 1874 af tot december 1881.

De hoofdredactie berustte bij Julius Sabbe. Vóór 1876 werkten, in a-politieke geest, zowel bekende katholieken als liberalen eraan mee. Tot de belangrijkste behoorden: August van der Meersch, Karel de Flou, Leo van Gheluwe, kanunnik A. Duclos, E. Gaillard, A. Nelis, Karel Verschelde, A. Cornette. Het oorspronkelijk eng Westvlaams standpunt werd niet lang behouden. Het maandblad verleende steun aan en vroeg aandacht voor alle uitingen van Vlaams cultureel leven, zowel in het heden als in het verleden: de muziek (P. Benoit), de bouwkunst, de schilderkunst, de letterkunde, het toneel.

De Halletoren ijverde alvast voor een tolunie met Nederland met als uiteindelijk doel de vorming van een federatie. Uiteraard betreurde het blad dan ook de revolutie van 1830. Het vertoonde een meer dan gewone belangstelling voor Frans-Vlaanderen. Tegenover Duitsland was het zeer gunstig gestemd. Naarmate het liberale element in het Willemsfonds het overwicht verwierf – een evolutie die te Brugge trager verliep dan te Gent – bleven ook de bijdragen van de katholieken achterwege. Van 1879 kreeg het blad dan ook een meer strijdend politiek liberaal karakter. Het droeg veel bij tot het welslagen van de Breidelbeweging.

LITERATUUR: L. Monteyne, *De Sabbe's* (z.j.); - P. Allossery, *Kan. Ad. Duclos, 1841-1925, met een kijk op den zoogenaamden taalparticularistenstrijd* (1930); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, III (1964).

ROMAIN VAN EENOO